

Bænkene i den "nye" kirke er lavet af øens lokale tømrer, Anders Hunsballe, og de er noget lavere end de gamle.

Selv i troens land kan der blive travlt

Efter mere end et årtis tanker om, planer for og arbejde med restaureringen af Venø Kirke, er målet nu nået. Søndag fejres det med fint besøg i det, der stadig er Danmarks mindste kirke.

KIRKE

Morten Bang Larsen
mola@dagbladetstruer.dk

Venø: Det er ikke kun aviser, der arbejder helt op til deadline. Menighedsråd mestrer øjensynligt også kunsten. I hvert fald det på Venø, som søndag står over for at skulle fejre genindvielsen af øens kirke efter en gennemgribende renoivering.

Midt i denne uge myldrede det stadig med håndværkere i den lille kirke, hvis front var skjult af et fortelt, som skærmede for det faktum, at hoveddøren endnu havde til gode at komme på plads.

Og det er ikke fordi, der ikke har været tid nok til projektet. Det tog nemlig sin begyndelse helt tilbage i 2006, hvor drømmene og siden planerne for ombygningen og nyindretningen tog form.

Både præst, menighedsrådsformand og arkitekt forsikrer dog, at kirken nok skal være klar,

når blandt andre biskop Henrik Stubbjær på søndag tropper op til festgudstjeneste i den ny-restaurerede kirke.

En restaurering, der i sin tid tog sit udgangspunkt i kunsten. Nærmere bestemt i det daværende alterbillede, som blev sat op helt tilbage i 1882.

- Det var fra en anden tid, og vi havde behov for et nyt udtryk, fortæller menighedsrådsformand Ove Bjerre-Pedersen, som derfor gav sig i kast med at trække lidt i de nok så berømte tråde.

Daniels drabelige historie

Det mærkede den nu tidligere direktør for Ny Carlsbergfondets bestyrelse, Hans Edvard Nørregaard-Nielsen, og det i en grad, så han fik sat arkitekt Dan Ljungar på sagen og donerede den kunst, som fra søndag vil være at finde i Venø Kirke.

Konkret er der tale om et nyt alterbillede - et såkaldt "stenbillede" af Knud Agger, som levede fra 1895 til 1973. Det er malet i 1970 og tager udgangspunkt i strandsten fra Venø, hvor

Knud Agger købte sommerhus i 1946.

Og så er der tale om skulpturen "Daniel i løvekulen", som har fået en fornem placering på en ganske stor, bornholmsk granitsokkel lige udenfor kirken. Temaet for skulpturen, der er lavet af Mogens Bøggild, er fra det Det Gamle Testamente.

Kort fortalt, så nægtede Daniel at dyrke kong Dareios som gud og blev derfor straffet med løvekulen. Daniel undgik dog døden, fordi en engel "lukkede løvernes gab".

Denne drabelige historie ankom faktisk på bagsædet af en af håndværkerbilerne på dagen, hvor avisen blev vist rundt i kirken.

Ud med de stærke farver

På det mere praktiske plan er der bestemt også sket ting og sager i den knap 40 kvadratmeter store kirke på Venø.

En bedre tilgængelighed var et af fokuspunkterne, og det forstås til fulde, når man hører, at gulvet før restaureringen var i hele syv forskellige planer.

Nu kigger man hele vejen ind gennem vå-

benhuset og helt op til alteret i et plan af af-dæmpede sten i, hvad der bedst af alt kan beskrives som naturfarver. Det er en fordel, når der eksempelvis skal bæres en kiste, men også en form for tilbagevenden til det oprindelige.

De kraftige farver er over en bred kam fjernet fra kirken, så dens faste elementer - blandt andet et unikt kalkmaleri - får lov at fremstå så tydeligt som overhovedet muligt.

De nye bænke, der rager noget mindre op i landskabet end de gamle, er derfor også skabt til ikke at vække opsigt.

Bænkene er der i øvrigt lidt færre af, men så er der på en og samme tid også både skabt mere benplads og en illusion af mere plads i selve kirkerummet.

Katedralen på Venø

- Noget af det, der slog mig ved det første møde, var, hvor "mættet" kirkerummet var indrettet og farvesat, og hvor lidt af det oprindelige rum fra reformationen, der kunne sanses og opleves.

Sådan beskriver arkitekt Dan Ljungar selv

“ DET HER HAR VÆRET MIN STØRSTE OPGAVE SOM ARKITEKT. AT LAVE KATEDRALEN PÅ VENØ.

DAN LJUNGAR,
ARKITEKT.

baggrunden for arbejdet i kirken i et særtillæg om Venø Kirke bragt af Venø Posten.

- Det er i høj grad denne første oplevelse og ønsket om at finde tilbage til de oprindelige, rumlige kvaliteter, der har været den styrende faktor i arbejdet.

I det har lyset - måske ikke så overraskende - også spillet en central rolle, og dagslyset har nu endegyldigt fået tildelt hovedrollen i kirken - dog flankeret af 27 hjælpere i form af lamper i loftet.

- Man skal kunne finde ro i et kirkerum. Man skal kunne finde ind til sig selv, forklarer Dan Ljungar, som på ingen måde lægger skjul på, at opgaven på Venø her været helt særlig for ham.

- Det her har været min største opgave som arkitekt. At lave katedralen på Venø, siger han med et smil, men stadig med et alvorligt blik.

Det bliver en ære

Alvoren skyldes ikke mindst den ydmyghed, Dan Ljungar er gået til opgaven med.

- Det er helt særligt at få lov at være med til at skabe troens rum. Det er jo et ophøjet rum

med en masse symbolik, vi ikke har i andre rum. Det er noget helt andet, og derfor skulle du helst heller ikke kunne genkende meget af din egen dagligstue i det.

Resultatet er der da heller ingen tvivl om kvaliteten af hos hverken menighedsrådsformand Ove Bjerre-Pedersen eller sognepræst Per Mikkelsen, der ved søndagens festgudstjeneste bliver en af de første til at tale i den nye kirke.

- Det er en ære at få lov til, og jeg er så glad for det rum, men jeg må nok hellere holde mig til teksten alligevel. Det er jo højmesse, siger præsten, som dermed også er færdig med at holde gudstjeneste i den aflange, grå pavillon, som for en periode har været menighedens hjem.

Restaureringen af Venø Kirke har alt i alt kostet 4,1 millioner kroner. En stor donation fra A.P. Møller og Hustru Chastine McKinney Møllers Fond samt stiftslån har gjort projektet muligt.

Der manglede lidt endnu, da avisen i onsdags besøgte Venø Kirke, som søndag skal genindvies efter en større renovering. Fotos: Morten Stricker